

NOVELL

Ut flykt

Roy Panen

Noveller

Från:

Vill va me dej : Förförelser

1 Hem till Daniel	1-4, 12-29	81 s.
2 Amsterdam	5-11	32 s.
3 Hjälpmedel	30-34, 38-41	40 s.
4 Komma ut-brevet	35-37, 61-76	70 s.
5 Gud eller inte	42-49, 55-60	50 s.
6 Skrämselhot	50-54	28 s.
7 Ragnar på besök	81-94	46 s.
8 Ångest	77-80, 95-105	57 s.
9 Utflykt	106-116	50 s.
10 Göra slut	117-122	29 s.
11 Kul på bibliotek	123-132	49 s.
12 Hem till Kim	133-153	79 s.
13 Grå vardag	154-162	39 s.
14 Underbart mys	163-181	64 s.
15 Ny bagare	182-190	40 s.
16 Problem	191-199	39 s.
17 Fängelsemord	200-216	60 s.
18 Avslöjandet	217-230	54 s.
19 Hämnad	231-239	35 s.
20 Taxi hem	240-251	52 s.

Information

Noveller

Vill va me dej : Förförelser, har gjorts om till tjugo noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som någorlunda följer originalbokens linje av innehåll.

Med hjälp av dessa tjugo noveller kan läsaren få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

Vill va me dej

Förförelser

Roy Panen

Roy Panen
Bokförlag

Roy Panen -
NOVELLER
FÖRFÖRELSER
utflykt

Information

NOVELLER FÖRFÖRELSE Utflukt (9)
2024

Hämtad från: Vill va me dej : Förförelser (2)

© Roy Panen 2015

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Sol bakom moln, Roy Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-31-1

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

Hej!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie Vill va me dej, är en serie på sju böcker, men som innehåller ett antal kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, homosexualitet, synskada, gudstro, och en vilja av stål.

Men serien handlar också om självmordsförsök, självskadebeteende, mord, misshandel, våldtäkt, våldtäktsförsök, mobbning, rasism, homofobi, och mycket mer.

Och hela berättelsen får ett stort och pampigt avslut i bok sju.

I denna novell Utflykt, åker Daniel med sin familj, och pojken Amir, på en utflykt till en sjö. Och Daniel tänker mycket på Kim.

Baksidestext

Daniel åker med mamma, Morgan och Amir, på en utflykt till den stora sjön Vänern för att bada och sola. De har kul med bad och lek och de myser i solen.

Daniel trivs ihop med Amir, som förgyller och lyser upp hans tillvaro. Lille Amir som också, med hjälp av Daniel, har fått frid från sina mobbare.

Under utflykten tänker Daniel mycket på Kim och på allt kul som de har gjort tillsammans. Och han funderar på när de kommer att träffas igen, och hur det kan komma att bli på deras nästa träff.

Och när det gäller om Kim vill stanna kvar hos Camilla, ja då kan han gärna dela honom med henne. Inga problem, bara han får vara med Kim. Kim som han redan är så fäst vid, som förgyller hans tillvaro.

Han ringer Kim men får inget svar.

UTFLYKT TILL VÄNERN

106 Badtur

Daniel, Amir, Britt och Morgan, liten badplats

Följande soliga dag föreslår Morgan att Britt, Daniel och han ska åka en sväng till Lidköping för att sola och bada i Vänern. Daniel har precis varit ute på en promenad, och hälsat på Amir som varit ute på gården och lekt.

Hemma igen frågar han om han kan ta med Amir, och om han vill. Detta tycker Morgan och Britt är ett bra förslag. Daniel går då direkt ut på gården igen för att fråga Amir.

Amir blir jätteglad. Säger att han bara ska gå hem och fråga mamma först. Daniel följer med honom.

En knapp halvtimme senare är de alla på väg i bilen till sjön.

Det finns en mindre badplats med sandstrand

inte så långt från ett nakenbad, men Britt vägrar att lägga sig där. Morgan säger att de inte behöver lägga sig nära nakenbadet. Eftersom strandlinjen är flera kilometer lång ska de nog kunna hitta ett ställe som passar dem bra.

Och kanske en halv mil från nakenbadet hittar de en liten mysig badplats, skydd av massor med träd och buskar. Där finns även en mindre bilparkering, med fullt av träd runt omkring som kommer skugga bilen bra. Då slipper de sätta sig i en glödhet bil senare när de ska hem.

Daniel har tagit med sig en uppblåsbar badmadrass som han tänker att Amir och han kan leka med ute i vattnet. Den är genomskinlig, med massor av stora kanaler i olika färger.

Amir säger att han har tränat en hel del på att simma, så Daniel behöver inte vara minsta orolig för att han ska drunkna.

Daniel berömmar honom i massor och säger att det är bra och tryggt att veta. Dessutom simmar han utmärkt när de var i Karstorp senast. Han simmar nästan lika bra som Filip. Fast att Filip är ett år äldre än han och har hunnit träna längre.

Badmadrass

Direkt efter att de har lagt ut sina filter och bytt om till badkläder skyndar sig Amir och Daniel ner till vattnet. Och de har med badmadrassen. De lägger sig bredvid varandra tvärs över madrassens långsida och sparkar med ben och fötter i vattnet.

De har ingen aning om hur långgrunt det kan vara. Men nära bryggan gissar Daniel att det är långgrunt åtminstone fem meter ut i vattnet, från stranden. Om de bara håller sig inom fem meter från strandkanten, i närheten av bryggan, ska det inte vara någon fara.

Efter en stund bestämmer de sig för att simma. Daniel ligger på madrassen och paddlar intill Amir som simmar. När Amir blir trött kan han bara ta tag i madrassen och få hjälp av den. Och när han blir trött byter de. Då lägger sig Amir uppe på madrassen och Daniel simmar bredvid. Men Amir lovar att ha koll på kursen, så att de inte simmar för långt ut i sjön och med

det äventyrar alltsammans.

Efter en stund föreslår Daniel att de ska simma ryggsim och försöka hålla sina huvuden uppe på madrassen. Amir försöker så gott han kan att härma honom med benen. Ibland simmar Daniel grodsim med benen och ibland sparkar han bara i vattnet. Och båda tycker det är roligt.

De åker iväg i vattnet som en liten platt båt, och där deras fötter är som propellrar. Daniel säger också att det viktiga inte är hur långt man klarar att simma, utan bara att man klarar simma – lite grann. Orkar man inte simma så långt kan man försöka vila sig lite emellanåt.

De blir både hungriga och törstiga av allt badande och simmande. Så de tar en paus och går upp till Britt och Morgan som ligger och solar en bit uppe på gräsmattan.

Britt och Morgan berömmar Amir för att vara väldigt duktig på att simma. De har tittat på honom hela tiden, hur bra han simmar med Daniel och hur bra det är för honom att ha både Daniel och madrassen som säkerhet. Britt säger att även om man kan simma och kanske till och med är jätteduktig på det, så kan allt hända. Man kan få en rejäl kallsup, få kramp i ben och

armar, och man kan bli helt stel av utmattning.

–Tack för att ni alla är så snälla mot mej, säger Amir med stor tacksamhet och glädje i rösten.

–Men de är väl klart, säger Britt. Vi tycker ju så mycke om dej, vännen.

–Ja, säger Daniel, nu är vi alla fyra här som en liten familj, en liten extrafamilj.

–Ja, säger Amir, å du är min låssasstorebror.

–Å du är min låssaslillebror.

–Va tur för Daniel, att ha fått en så fin lillebror, säger Britt.

–Ja, å sen har ju ja en son å dotter, nästan så gamla som Daniel, som håller på att bli hans halvsyskon. Men bara om inte Britt snart hinner tröttna på mej, förstås. Då går det upp i rök, så att säga, alltihop.

–Nä, vet du va, mej blir du aldri av me nu ...

–Säj aldri de du ...

De tar fram smörgåsar, kaffe, saft och öl. Amir och Daniel äter en var sin smörgås med skivade kokta ägg, och dricker saft. Mängder med saft, för de är törstiga. Och om saften tar slut har de flera plastdunkar med vatten i bilen. Efter smörgåsarna äter de yoghurt, som Britt har förvarat i en kylväska.

108 Pinnar och kottar

De ligger en stund och solar. Men snart blir Amir rastlös och reser sig upp. Säger att han bara ska gå runt bland träd och buskar och kika lite. Morgan erbjuder sig att följa med honom. Amir tar Morgan i handen och de går iväg på en stig som leder dem en bit bort, tio meter innanför strandkanten.

Morgan frågar honom hur han trivs i Ryd och om han har någon kompis.

Amir säger att nu när de dumma pojkarna har slutat bråka med honom har det blivit bra. Och han har flera bästa kompisar. En av dem heter Filip, som förut var en av de dumma pojkarna, men som nu har blivit jättesnäll.

–Å nu har ja också fått en storebror. Daniel är världens bästa storebror.

–Å du är nog världens bästa lillebror. De tror ja alldeles säkert att Daniel tycker.

Amir och Morgan passar på att leta upp var sitt träd som de kan kissa bakom.

Och när de har gått så långt på stigen att de kommer fram till ett litet gulmålat trähus med vita fönster, fönsterluckor och husknutar, tänker de att här är det nog privat mark. Så de vänder om och går tillbaka till de andra.

Fast vad de inte vet är att huset är tomt på folk. Det bor ingen där, då det bara används som klubbhus av en båtförening. Men Morgan känner att man måste lära sig var gränsen för allemansrätten går. Han skulle nog inte själv bli glad ifall folk trampade rakt in i hans trädgård eller privata egendom, åtminstone inte så här nära huset.

På vägen tillbaka plockar de upp några pinnar och kottar som de tar med och går ut på en klipphäll som sträcker sig en bit ut i vattnet.

De kastar pinnarna och kottarna, en efter en, var sin gång ut i vattnet. De försöker kasta så långt de kan ut i sjön.

Snart tar pinnarna och kottarna slut. Men då går de tillbaka till stigen och plockar nya.

Och när de står åter igen på klipphällen för att kasta vill Morgan skoja lite med honom. Han gör sig till, låtsas som han kastar iväg pinnen, men släpper den innan, och den landar någonstans på klipphällen, vid deras fötter. Han

sätter upp handen för ögonen, för att skugga bort solen, och kikar väldigt efter pinnen.

–Såg du den, Amir? Vart tog den vägen?

–Nä, ja hann inte.

Det dröjer flera låtsaskast av Morgan innan Amir upptäcker att han skojar med honom. Och då spelar han med och låtsas tillbaka.

–Nä, ja hann inte se den nu heller.

Och han skrattar. Så här kul har han inte haft med en vuxen på mycket länge.

–Den flög nog iväg, skitsnabbt som en raket, eller så va de nån fågel som fånga den. Såg du nån fågel?

–Nä, skrattar Amir roat.

–Kasta du, så får vi se om din också flyger som en raket ... eller om den rackarns fågeln kommer å tar din pinne me.

Amir gör samma som Morgan, släpper pinnen innan han kastar den. Därefter står de båda med händerna för ögonen och kikar efter pinnen.

Och de skrattar så de kiknar.

Efter en stund, när de båda låtsaskastat en större mängd pinnar och kottar, ligger en hög av pinnar vid deras fötter. De flesta av kottarna har studsat och rullat nedför klipphällen, ner i

vattnet.

–Du, Morgan, kan vi inte bada nu?

109 Mer simträning

Amir föreslår att de kan simma tillbaka. Han vill gärna visa honom hur bra han lärt sig att simma. Och det är Daniel som har lärt honom det.

–Okej, då badar vi nu då, säger Morgan och tar några kliv ner mot vattnet och doppar fötterna. Men de va inte speciellt varmt i vattnet, stönar han.

Amir säger att det är bara lite kallt, men att det går bra. Det går i alla fall att bada.

Morgan släpper alla hämningar, tjoar till och gör ett jättedyk som blir till ett medvetet megamagplask.

Och Amir skrattar och kryper ihop med hela kroppen, samtidigt som han håller för munnen, i ett försök att hejda sig.

–Oj, de va nog mitt sämsta dyk nånsin, skrattar Morgan. Han huttrar och stönar något av vattentemperaturen, men lugnar sig snart.

Amir tittar studerande på honom innan han väljer att gå försiktigt ner i vattnet.

Och de båda simmar iväg, ganska nära varandra, i riktning mot bryggan, där Daniel och Amir badat tidigare.

Morgan tycker han uppträder något spänt och stelt, som att han egentligen är lite rädd. Detta vill han försöka hjälpa honom med att råda bot på. Han frågar om han är rädd eller orolig.

Och Amir svarar: att han nog bara är lite rädd. För det känns otäckt om vattnet är djupt.

Morgan vill försöka utmana honom, hans rädsla och säger:

–Du vet, nu när du simmar finns de inget att va rädd för. Om man kan simma spelar de ingen roll hur djupt vattnet är. Om vattnet är djupare än upp till din näsa, när du står på tå, å om du inte kan simma – då drunknar du. Eller om vattnet är ... kanske över tio meter, å du inte kan simma, blir de samma sak – du drunknar. Men – om du kan simma å också lär dej att vila ute på vattnet – då drunknar du inte.

Morgan lär honom att man kan vila sig genom att ligga på rygg och slappna av och bara flyta lugnt på vattnet. Eller man kan vila armarna genom att simma ryggsim med benen, eller vila benen med att ligga på rygg och paddla lugnt med armarna.

De tränar en stund på att på olika sätt vila sig samtidigt som man är i vattnet.

Amir tycker det är både bra och kul att träna sig på att vila i vattnet. Men han blir också trött av att träna på att vila. Han frågar om inte Morgan också blir trött.

Morgan svarar att han brukar motionssimma i simhallen och är väl ganska duktig på att simma. Och han kan nog simma så här i en halvtimme till innan han börjar bli trött.

–Ja, å du har stora muskler som Daniel, säger Amir i ett försök att ge en komplimang.

–Tack! Ja, Daniel är stark – superstark.

–Som Stålmannen, skrattar Amir.

–Ja, som Stålmannen, skrattar Morgan tillbaka.

Han hör på Amirs andning att han börjar bli trött.

–Du, Amir, kom.

Morgan tar Amir i händerna och låter honom

få hänga bak på hans rygg med armarna runt hans hals.

–Nu behöver du inte simma mer. Nu kan du vila dej me att hålla i mej. Stäng munnen å andas bara genom näsan, så får du inte lika lätt kallsupar. Men glöm inte att hålla näsan ovanför vattenytan. Å nu ska ja bogsera dej bort mot bryggan.

Amir skakar lite av spänning, men säger:

–Ja, va bra. Å de här va faktiskt rolit.

Morgan känner ett stort lugn. Det känns också tryggt med att de har land bara några meter bort.

När de kliver upp på bryggan ropar Amir in mot land:

–Nu har vi badat, Morgan å ja, å vi har simmat – jättelångt.

Daniel och Britt tjoar och klappar händerna när Morgan och Amir är på väg upp på land och kommer mot dem uppe på gräsmattan.

–Men, säger Britt. Har ni badat?

–Ja, å simmat, säger Amir.

–Nu är du nog snart duktiare än ja på att simma, säger Daniel.

–Fast de är ju du som har lärt mej, säger Amir stolt och sträcker på kroppen.

–Ja, å Morgan nu.

–Morgan har lärt mej att vila fast att man simmar. Men så blev ja så trött, å då fick ja hålla mej i honom å när han simma. Ja va inte nåt rädd.

–Nä, nu vet vi alla att du är en rikti tuffing, säger Daniel.

110 Glasstund

Nu vill Britt skoja lite med Amir:

–Men, va har ni glassen, då? Å ja som trodde

...

Hon pausar sig själv, för att vänta in om Amir har något att säga.

–Glass? frågar Amir förvånat.

–Ja, säger Britt igen. Va inte ni på väg för att köpa glass förut?

–Nää, säger Amir förundrat.

–Ja som trodde att ni va å köpte glass. Så ni har ingen glass, då?

Amir skrattar åt det hela som känns lite väl tokigt för att vara sant.

–Nää, säger han igen och höjer på sina svarta

ögonbryn.

–De va märkligt, säger Britt. Å va besviken ja blir.

Amir tittar frågande på Morgan. Morgan böjer sig ner och viskar i hans öra att hon nog bara skojar eller så har hon fått solsting av värmen. Och han föreslår att de ska skoja tillbaka och låtsas som att allt är på riktigt, på allvar. Han säger till Amir att han ska svara att det glömde de, att köpa glass, men att de nu genast ska ge sig iväg med bilen och köra till närmaste glasskiosk.

Och när Amir har skojat tillbaka med Britt svarar hon:

–Va? Va säger du, glömde ni? De va inte bra. Hur ska vi göra nu då?

Och Daniel vill spela med, hänga på i dramat, och börjar skoja han med:

–Åh, ja vill ha glass. Ja vill, ja vill. En glasstrut me vanilj, hallon å chokla.

Och han låtsas börja gråta.

Amir går fram till honom, hukar sig ner och kramar om honom, och försöker trösta. Men han vet att allt är på skoj – som med häxan Astrid och hennes förtrollade muffins, då Daniel och han är och badar i Karstorpssjön.

–Du ska inte va lessen. Du kan få en glass en annan gång, när vi ska åka till kiosken.

–Men ja vill, säger Daniel som ett trotsigt barn och slår med händerna i gräset. Ja vill ha glass nu!

Och Morgan säger:

–Amir, va säger du? Ska vi ta bilen å åka bums på momangen å köpa glass, å innan de händer en olycka? De är inte bra att Daniel är så här lessen.

Amir nickar och viskar att det är nog bäst, om de ska få Daniel glad igen.

–Okej, säger Morgan. Daniel vill ha en glasstrut, men va vill Britt ha?

–Åh, ja vill ha en båtglass, en sån där me kex, vaniljglass, jordgubbssylt å chokla.

–Amir, ska vi skynda oss att åka? säger Morgan trevligt och glatt, men bestämt. Vi kan ju bestämma oss på vägen, va vi själva vill ha för glass.

Det ligger en glasskiosk bara ett par kilometer därifrån.

När de alla sitter och äter glass stannar Amir plötsligt upp i ätandet och säger:

–Tack för att ja fick följa me er i da. Å tack

för glassen.

–Varsego, vännen, säger Britt. Å tack för att du ville följa me.

–Ja, tack för glassen, säger Daniel. Min va jättego.

–Min me, säger Amir.

–Vet du, säger Morgan, så här roligt som ja har haft i da har ja inte haft på länge, å speciellt när vi va å kasta pinnar å kottar i vattnet ...

–Va säger du? inflikar Daniel lite tjurigt. Har ni kastat pinnar i vattnet? Å så fick inte ja va me.

Amir tittar lite fundersamt på Daniel. Men så tänker han att han nog bara skojar. Och han väljer att skoja tillbaka, fast med fullt allvar.

–Vi visste inte att du ville följa me å vi glömde fråga dej.

–Du får gärna följa me oss en annan gång, säger Morgan på skoj i ett försök att trösta.

–Ja, lovar ni de?

–Ja, vi lovar, säger Amir.

111 Rastlöshet och underbara tankar

Efter glassen solar de en stund igen. Men Amir blir snart rastlös. Då föreslår Britt att de ska gå ner till vattnet och bada lite. Också Morgan följer med. Men Daniel känner för att ligga kvar och sola en stund till.

Han tänker på Kim och på de underbara stunder de har haft, och på alla underbara stunder som de kommer att ha ihop. Och han är väl medveten om att Kim nu väljer att leva ett dubbelliv, med både Camilla och honom. Men hur länge detta varar eller kanske mer håller, har han ingen aning om.

Hoppas bara Kim är medveten om att han är otrogen mot henne. Men när det gäller mot honom, så kan han gärna dela Kim med Camilla. Det är inga problem. De kan turas om att vara med Kim, vara med honom varannan

vecka, så som skilda föräldrar ofta träffar sina barn.

Britt och Morgan doppar sig först lite försiktigt. Morgan vet redan hur vattentemperaturen är, klagar inte direkt men vill ändå spela med henne, för att hon ska slippa känna sig annorlunda. Vattnet är inte direkt varmt. Det är knappt badtemperatur, enligt henne. Morgan säger tröstande att det bara känns kallt i början. Man vänjer sig snabbt bara efter några simtag. Men när Amir än en gång med stolthet vill visa upp sina simkunskaper ställer både Morgan och Britt upp och simmar med honom ut i vattnet. De simmar tillsammans lite lugnt och försiktigt några tiotal meter ganska nära landkanten.

Sedan badar och plaskar de en stund innan de går upp för att sola igen.

MER

BADMADRASS

112 Isberg och
vulkanberg

Daniel och Amir, liten badplats

Amir går med upp och fram till Daniel, sätter sig bredvid honom på badhandduken, frågar om inte de kan gå och bada lite igen.

Daniel reser sig upp och tar Amir i handen. De tar med badmadrassen och går ner till vattnet.

De sätter sig på madrassen med benen i vattnet utmed långsidorna och paddlar med händerna.

Amir sitter framför honom. De paddlar fram och tillbaka längs med strandkanten och en liten bit ut i vattnet.

Daniel säger till honom att han gärna får vara kaptenen på båten. Och han behöver då ha fri sikt framåt så att han kan styra dem förbi eventuella faror som kan möta dem på vägen.

–Se upp för stora isberg.

–Ska bli, svarar Amir.

–Tänk på att de en gång i tiden, för länge sen, nittonhundra tolv, på våren, tror ja att de va. Då va ett jättestort, nybyggt fartyg ute på sin första resa ute på havet. Hon åkte från England å skulle till New York, som ligger i USA. Men tyvärr glömde kaptenen att se upp för ett isberg i norra Atlanten.

–Men va hände då, frågar Amir ivrigt och nyfiket.

–Jo, fartyget krocka me ett stort isberg å sjönk. Å väldit många människor varken hann eller klara att rädda sej, å dom drunkna. Livbåtarna räckte inte till alla. Å de va många fler män än kvinnor å barn som drunkna.

–Va hemskt. Men varför då?

–Jo, många män va riktia hjältar å gav bort sin plats för att rädda så många kvinnor å barn som möjlit.

–Ja ha. Men va hette båten?

–Titanic.

–Men du ... du kan va lugn för ja ser inga isberg. Men om du ser nåt som liknar ett isberg måste du hojta till.

Amir glömmet sig med att han ju inte kan se. Och Daniel låtsas inte om det.

–Ajaj, kapten, ska bli. Å ja är hela tiden till er tjänst.

Efter ytterligare paddlande runt, fram och tillbaka, säger Amir plötsligt att han ser ett annat berg framför dem. Det är nog inget isberg, men ändå något stort och farligt, som de inte får krocca med.

–De kan va ett vulkanberg, säger Daniel.

–Ja, ett sånt som sprutar aska.

–Ja, å glöd, brännhet å flytande glöd.

–Men då kommer vi att bränna oss.

–Ja, de kommer att sänka oss, hela båten.

–Å vi kommer dö.

–Ja, utan tvekan.

–Men då måste vi skynda oss att paddla härifrån.

–Ja, va bra. Ta oss till en tryggare å säkrare plats, kaptenen, innan vi går under å dör.

Amir sträcker ut armen och pekar åt ett annat håll. Men så kommer han på sig själv. Han säger då att han ska styra dem till en säker plats.

Det enda Daniel behöver göra är att paddla.

–Ja, vi paddlar för kung å fosterland, säger Daniel.

Amir ser sig om och tycker nog att de borde vara närmare land än vad de är. Han blir orolig på riktigt och frågar vad de ska göra om madrassen går sönder, och om han inte orkar simma in till land. Tänker om det går hål på den så att luften åker ut.

Men då säger Daniel, att så länge som han håller sig intill honom, är på en armlängds avstånd, inte mer, så kan han ta tag i Daniel om något händer. Och om madrassen går sönder kan Daniel hur lätt som helst bara simma med honom in till land. Han ber Amir att inte oroa sig det minsta. Och han har allting under full kontroll.

Britt och Morgan tittar förtjust på Daniel och Amir, på hur bra de verkar trivas med varandra och hur fint de leker ihop. Att det är tio års åldersskillnad mellan dem verkar inte spela någon roll alls. De har hur roligt som helst tillsammans.

113 Mer tankar till Kim

Daniel, hemfärd

Innan de packar ihop för hemfärd ligger de och slappar ännu en stund i solen.

Och Daniels tankar går till Kim igen och till allt underbart som har hänt och kommer att hända i hans liv. Han har fått en underbar plastpappa, lillebror, och vågar han tro att Kim har blivit hans pojkvän? Kanske ska han inte ta ut något i förskott. Fast Kim menar nog allvar med alltsammans, för han verkar ju också nöjd, glad och lycklig.

Nej, det är bäst om han försöker tänka positivt. Det känns som han behöver få allt som är positivt in i sitt liv. Han är numera, så att säga, medlem i positiva klubben.

DJUR OCH MILJÖ

114 Vegetarian

Amir, Daniel, Britt och Morgan, gatukök vid
väg

På hemvägen stannar de till vid ett gatukök som specialiserar sig på riktigt, hemmagjort potatismos. Till moset väljer var och en olika: korv, hamburgare, köttbullar, och vegetarisk hamburgare. Utanför korvgrillen finns bord och bänkar som de sätter sig vid och äter sin mat.

Morgan blir nyfiken på Daniels val av vegetarisk mat, och hur det en gång startar när han väljer den vägen. Daniel säger att han har varit vegetarian i snart fem år. Det börjar med att han får en tankeställare efter att han får höra om fruktansvärda förhållanden för djuren innan de ska gå till slakt. Och detta är något som han inte vill vara med att bidra till.

Morgan tycker det är en fin tanke och att han har en bra poäng med det han gör. Även om det är svårt att kunna påverka så att det gör någon större skillnad för djuren, så drar man sitt strå till stacken. Och om många väljer att göra liknande det Daniel gör blir det många bäckar små som bildar en hel flod. Sedan, på egen hand, utifrån den lilla person man är i hela sammanhanget, har man möjligheten att aktivt, till hundra procent, se till att man själv inte står i skuld till att djuren far illa och lever i missförhållanden.

–Sen är de också så att ju billiare kött man jagar i affären, ju sämre villkor generellt sett får djuren, säger Daniel. Dom klämmer ihop fler djur på samma yta, ger dom sämre å billiare mat. Sen föder dom upp djuren där de är billiast arbetskraft å omkostnader för byggnader, maskiner å andra redskap. Å när de är dags för slakt trycker de in så många i transporten, lastbilen, att många djur skadas på vägen eller till å me dör. Ja har också hört att dom piskar å gör djuren illa för att få dom att vilja kliva in i lastbilen innan den långa färden går av till slakteriet som ofta kan ligga i ett annat land å ibland också på andra sidan av en hel kontinent.

–Ja, de är sjukt, säger Britt.

–Å hela tiden handlar de nästan bara om att få ner priset för kunden, säger Daniel.

–Detta va intressant, Daniel, säger Morgan.

–Ja, säger Amir. Ja ska nog också bli vegetiran.

Daniel ler mot Amir och säger:

–Jaså, så du vill också bli vegetarian. Du vet, då äter man mest sånt som växer i jorden: som grönsaker, på buskar: som bär, och i träd: som frukt.

–Å kossans mjölk.

–Ja, å vete å råg: som växer på bondens åker, som man gör mjöl av och bakar bröd med. Å havre: som hästarna äter. Å hö: som både hästar å kossor äter.

–Å kaniner.

–Å getter å får.

–Aa. Ja tycker om djur, ler Amir. Å man måste va snäll mot dom.

–Vet ni, säger Morgan. De här me den långa, vidria å plågsamma transporten för djuren, den har även en krafti miljöpåverkan i form av avgasutsläppen.

–Ja, å oftast är orsaken till att djuren föds upp utomlands, går Daniel på allt hårdare, för

att vi har strängare djurskyddslagar här i Sverige, Norden. Myndigheterna borde i många fall sätta stopp för missförhållandena å personerna skulle i rättegång dömas till näringsförbud. Men så finns dom länder där man inte bryr sej om att ha nåt vidare djurskydd å där dom kan härja fritt å på djurens bekostnad. Allt de här gör mej så arg så ja mår dålit av de.

Å när ja fick höra att man föder upp matfisk genom att sänka ner burar i vattnet som dom hålls fångade i, där dom aldri får ha ett natulit beteende me att simma runt bland växter å stenar. De känns inte rätt å är så fel.

–Ja, de bästa är nog att vi köper svenskt, säger Morgan, svenskodlat eller som är uppfött å slaktat i vårt närområde. De blir bäst för både djuren å miljön.

–Ja, å även om de är lite dyrare ... Å hur fan ska ett djur kunna klaga eller påverka ...? Dom blir såna offer för vårt kassa beteende!

–Daniel, vännen, säger Britt försiktigt och med omsorg, ska du verkligen plåga dej me att prata om allt de här nu. De behöver du inte. Du blir så upprörd ...

–Jo, men de går bra. Å när ja fick höra att man slänger i kräftor, krabbor å räkor, ner i

kokande vatten, kände ja att de fick va nog. Å de finns dom som inte kokar upp vattnet till kokpunkten, hundra grader, för att skaldjuren ska koka långsamt å me de bli saftiare. Dom har också ett skyddande skal som gör att dom står emot värmen bättre, å de kan ta upp till åtta minuter innan dom små liven ger upp å dör. Å dom kan till å me ångkoka dom stackarna. Deras liv slutar i en värsta tortyr. Dessa djur har väl inga som helst rättigheter. Dom är bara en handelsvara utan minsta egenvärde. Åt helvete me alla glada kräftskivor!

–Ja, ja har slutat äta skaldjur, säger Britt. De känns inte bra att bidra till detta djurplågeri.

–Å ja ska aldri äta skaldjur, säger Amir.

–Ja, nä ... du har så rätt Daniel, säger Morgan. Vi borde alla tänka till mer å ta mer ansvar. Tänk när man skalar potatis, då skär man noga bort allt som är skadat å fläckit, fast att de kanske inte är nåt falit att få i sej. Å en morot me skador eller fläckar skulle man aldri stoppa i munnen, eller lite vissen sallad. Men ett visset, ångestladdat å sjukt djur – de är de ingen som bryr sej om.

–Ve du, säger Daniel. När dom ska få in grisar eller kor in i transporten, brukar djuren

vägra för dom känner stor stress å har dödsångest. Dom ropar å skriker till varann å försöker varna för de som dom upplever å är me om. Därav att man piskar å slår dom för att fösa å tvinga dom in i transporten.

Det blir tyst. Ingen verkar komma på något att säga.

Och Daniel fortsätter:

–Så efter allt som ja har hört å fått reda på, om all skit som händer djuren, bestämde ja mej för att inte bara va vegetarian. Ja äter ingenting som har ögon eller en mamma å pappa.

–Men ägg då, äter du de? undrar Morgan.

–Ja, ägg är ju egentligen inget eget liv så att säja, inte förrän hönan har hunnit ligga å ruva på de ett tag. Å de har ju inga känslor, en kropp eller ett liv som kan skadas eller kränkas. Å mår hönan dålit av att hon blir bestulen på sitt ägg, då klämmer hon väl snart bara ut ett nytt, och ett nytt och ett nytt ... Å hon har väl inte förstånd nog att tröttna.

–Ja, de är sant, säger Morgan. De som blir viktigt å av ett större värde där är väl hur hönan mår å har de under tiden som hon ploppar ut sina ägg. Även en dum guldfisk har väl rätt till ett hyfsat akvarium eller en tid av frihet i en sjö.

–Man kan välja ägg från frigående höns inomhus eller utomhus, som gynnar hönsen bra.

–Å även om de är lite dyrare än ägg från burhöns, så är de nog för att produktionskostnaderna kan va lite högre för att ha frigående höns. Men att kunden i affären då betalar en extra slant för att hönan ska ha de bättre är väl nåt positivt.

HEMMA IGEN

115

Funderingar

Daniel, säng

På kvällen ringer Daniel till Kim, men får inget svar. Han gör flera försök, men ger till slut upp och går och lägger sig.

Kryper ner i sängen och lyssnar på några kapitel av ljudboken Brott och straff, som han har lånat.

Efter tre kapitel stänger han av bandspelaren och drar täcket upp till hakan.

Han funderar.

Funderar på dagen som varit.

På lille, underbare Amir som förgyller hans tillvaro så mycket. Livet vore inte på riktigt utan honom. Amir ger honom på något vis något nytt att leva för.

Lille, söte och charmige Amir som verkar ha

fått frid från sina mobbare. Han som har haft sådana problem med flera bråkstakar både i skolan och hemma i bostadsområdet. Men flera av dem har inte synts till hemma, efter att sommarlovet börjat. Kanske är de bortresta. Två av dem har inte synts till sedan polisen kopplats in i ärendet. Och Filip som nu är Amirs bästa kompis. Även de har blivit som låtsasbröder till varandra. De hänger ihop ute på gården och leker så gott som varje dag.

Men tänk om några bråkstakar sätter igång att mobba Amir igen, nu snart på sommarlovet eller senare när skolan drar igång igen. Det får inte hända. Det är nog bäst om han har koll på Amir och att han blir lämnad ifred. Och vid lilla minsta problem kommer de få med honom att göra. För honom gäller nolltolerans för mobbning. All mobbning ska utrotas fullständigt, nu och för all framtid, helt enkelt.

Sedan funderar han på mamma och Morgan som verkligen verkar ha funnit varandra. De är som gjorda för varandra. Morgan är så snäll och trevlig. Som en go nallebjörn.

Han funderar vidare på Morgans två barn. De är säkert lika snälla och trevliga som sin pappa. Daniel har inte fått träffa dem än. Men

det blir nog senare, när Morgan och mamma känner bättre att deras förhållande håller.

Och på Kim.

När Kim dyker upp i hans liv vänder han in och ut ... eller snarare upp och ner på hans liv – hela hans tillvaro. Kim förvandlar allt det tråkiga grå till vackert färgglatt – ja i regnbågens färger.

Tänk om han kan få ha Kim hos sig så som mamma får ha Morgan. Hon verkar åtminstone inte behöva dela honom med någon. Och så får hon två bonusbarn på köpet. Och han är väl som småningom på väg att få två bonussyskon.

Men om han nu, så att säga, har blivit Amirs låtsasstorebror. Då kommer Amir snart att få ännu fler låtsassyskon, i och med hans bonus-syskon i Morgans barn. Och det här kommer Amir att gilla. Han är mycket social och välkomnar nog alla syskon han kan få, även om de bara är, så att säga, på låtsas.

Men Kim känns som ett stort frågetecken. Det är svårt att veta var han har honom. I ärlighetens namn känns det inte helt hundra procent säkert att de ens kommer träffas igen, som senast.

Är det på grund av Camilla? Att han väljer

henne före honom – före allt annat?

Men hur ska han ta upp den konkurrensen? Och går det över huvud taget att konkurrera med henne?

Fast med närmare eftertanke hänger det nog inte så mycket på vare sig henne eller honom – utan mer på Kim, vad som faller honom mest i smaken.

Tankarna fortsätter på ett än mer filosofiskt spår. Eller kanske mer hans vilda gissningar och hypoteser.

Om han själv aldrig har tänt sexuellt på en kvinna – är han hundra procent homosexuell då? Och Kim. Han har ju varit med både Camilla och honom. Är Kim då femtio procent lagd åt Camilla och resterande femtio åt honom. Eller är det fyrtio – sextio. Eller tvärtom. Tänk om Kim tänder mer på honom än på Camilla. Och tänk om han tvingar sig till att välja den mindre ”dragningsdelen” för att ... för att det så att säga skulle vara mer normalt, eller kanske hellre mindre problematiskt.

Fast vad är då problemet? Psykologen som ju säger att det absolut inte finns något onormalt med att vara bög. Utan det som i så fall är mer onormalt eller fel är människorna som har en

dålig syn på detta, som har fördomar och fördömer ...

Finns det något han kan göra för att vinna mer tid med Kim? Vinna mer av honom, hans vilja, längtan, hjärta, och lust till honom. Hur kan han bättre nå Kims lust och åtrå efter hans kramar, pussar, kyssar – att vilja ha mer av honom?

Kanske behöver han försöka sig på att förföra honom. Lite mer ... och oftare. Kanske kan det bli mer dem då.

Han funderar mer och mer på hur han ska göra för att få mer av Kim. Vill få Kim att välja honom istället för Camilla. Men hur?

116 Röster ute
på gården

Fönsterventilen står öppen, och han kan höra full verksamhet ute på gården. Han hör ett gäng ungdomar: tjejer och killar som diskuterar förhållanden och pratar om kärlek. De är ganska

lyhörda. Han kan höra vartenda ord de säger. Och det är intressant, spännande och roande.

Lite undrar han hur de ser ut. Deras röster ger honom en idé och han fantiserar om hur de ser ut. En del låter på rösten som de är stora, långa och kanske tjocka, och andra låter som de är små, korta och smala. Vissa låter som om de är snygga och andra som om de är fula. Fast detta är något som sällan brukar stämma. Det är något med rösterna: tonen, klangen, som får det att kännas positivt eller negativt – som sedan påverkar hans bild av dem.

Ungdomarna pratar om hur viktigt det är med utseendet och i förhållande till det inre, hur man är i sättet. Hur viktigt utseendet är i vissa yrken och att personligheten med det inre spelar en större roll i andra. Sedan fortsätter de diskussionen med: Om man är riktigt snygg, som värsta fotomodellen, men helt dum i huvudet, kanske till och med är elak och ond på insidan. Hur långt kommer man då med sitt snygga yttre tills dagen kommer då alla vänder ryggen till?

De kommer alla mer eller mindre fram till att det är bra att ha ett snyggt yttre, men ännu bättre med ett fint inre. Att man i de flesta lägen kommer längre med ett fint inre.

Sedan fortsätter diskussionen om vad som då är ett fint inre. Är det att man är snäll och hjälpsam? Eller att man är givmild och bjuder mycket på sig, och av saker man har? Eller räcker det med att man bara är trevlig? Men hur då trevlig? Trevlig – fast utan åsikter eller tyckanden om hur något, någon är eller ser ut? Och hur ärlig får man vara innan det fina på insidan vänder om och blir till något negativt, som folk stör sig på, tar illa vid sig av och med det blir sårade och kränkta?

Daniel förstår att deras diskussion är något som kan hålla på hela natten. Och det finns kanske inga snabba och enkla svar på dessa frågor.

En av tjejerna, som har en lite mörk och hes röst, blir irriterad på en av killarna, och snart är de igång med en våldsam dispyt med varandra.

Daniel försvinner bort i tankarna om hur vida det är bättre med en fin insida än en snygg utsida. Han tappar ungdomarnas diskussion och får inget grepp om vad som kan ha sparat ur.

Och nu spetsar han öronen och försöker komma in i deras diskussion igen. ”Kom, vi sticker, Sanna”, säger en av tjejerna. ”Han är ju knäpp! Vi drar hem till mej.” Och en pojkröst

säger: ”Men gå inte. Ja skoja ju bara. De är lika fint me små tuttar som stora.” Och en ljusare pojkröst säger: ”Ja, fast de kanske är lite roliare om dom är större”. Och nu svarar en flickröst något irriterat: ”Ja, å som en da vid senare år hänger å slänger nere vid knäna. Visst låter de rolit!”

Daniel småskrattar, vänder sig om i sängen och är snart på väg att somna.

Snart blir det lugnt och ganska tyst nere på gården. Han kan bara höra två killröster brumma till varandra. Orkar inte längre lyssna på dem och tröttnar så smått.

Och sekunderna senare får han fram en lång gäspning. Nu är han trött, men försöker ändå summera dagen. Det blir svårt, för även den här dagen har varit mycket bra, full av händelser. Fast han har inte fått träffa Kim i dag heller. Han tänker oavkortat på honom och allt de haft för sig senast då de träffats. Kanske är Kim ändå den som han har väntat på länge.

Han bestämmer sig för att redan i morgon skriva ett längre brev till Ragnar och berätta om allt med sina tankar och känslor för Kim. Han behöver mer på allvar ta upp saker om Kim med honom. Det finns sådant som han höll inne med

när Ragnar var hos honom, men som han känner sig mer redo, mogen att ta upp och prata om nu. Eller så är det helt enkelt att han nu på allvar börjar bli rädd att han håller på att förlora Kim. Kanske betyder inte det som de har haft och gjort tillsammans lika mycket för Kim som för honom.

Och nu hoppas han på att få råd av Ragnar om hur han ska göra och se på framtiden med Kim. Daniel litar fullt på Ragnar, då han alltid har så kloka åsikter och bra svar på det mesta. I sådana här lägen är det också bättre att skriva än att ringa, för då får Ragnar mer tid att tänka igenom vad han ska svara. Och om han ringer är det ändå inte säkert att Ragnar har något direkt svar att ge honom. Han behöver säkert få tid på sig att tänka igenom det hela.

Och när Ragnar var hos honom i några dagar berättar han bara om allt som är positivt och glatt i sin kontakt och vänskap med Kim. Han vill inte ta upp något som kan kännas negativt eller oroande, om hur seriös deras kontakt med kärlek kan vara från Kims sida. Detta som nog också gör Ragnar mycket nyfiken på Kim. Han vill då att Daniel ska ringa honom, och kanske att han själv får hälsa på honom i telefonen. Han

önskar och hoppas till och med att få prata några ord med honom.

Ragnars nyfikenhet på honom är enorm.

Daniel kommer också att tänka på att det är ett tag sedan han bett en godnattbön. Det brukar för det mesta bli en och samma, den enda som han kommer ihåg utantill.

Gud som har barnen kär
Se till mig som liten är
Vart jag mig i världen vänder
Står min lycka i Guds händer
Lyckan kommer, lyckan går
Den Gud älskar lyckan får

Han fastnar i tanken på den sista raden: Kommer han ihåg rätt? Visst älskar Gud alla? Då får ju vem som helst ta del av hans kärlek och få lyckan. Men det handlar nog också om att vilja ta emot Gud och älska honom. Detta som ju känns helt oproblematiskt och ren självklarhet för Daniel.

Han lägger också till, förlänger sin bön med några önskningar:

–Snälla Gud, Jesus å alla änglar där uppe.
Gör så att Kim alltid kommer va min vän, för ja

tycker så mycke om honom, å ja – ja nästan älskar honom redan. Om han tycker om mej också blir ja gla. Om himlen finns, så längtar ja redan ... Tack för mej. Amen.

Han vänder ansiktet in mot väggen och somnar snart.